

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/64/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208760
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314208760.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Adriany Gallovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, adresa na doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: N. M., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom I. č. XXX/X, XXX XX S., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému Janou Bebčákovou, pracovníčkou Okresného súdu Čadca ako opatrovníkom, o zaplatenie sumy 560,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/217/2014-44 zo dňa 07. mája 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/217/2014-44 zo dňa 07. mája 2015 vo vetách výroku III., IV. a V. potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Vo zvyšnej časti, t. j. vo vetách výroku I. a II. zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/217/2014-44 zo dňa 07. mája 2015 nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi podľa § 53, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z. z.) povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 449,90 Eur s 8,15% úrokom z omeškania ročne od 19.09.2014 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veta I. výroku). Vo zvyšnej časti návrh zamietol (veta II. výroku). Zároveň podľa § 153 ods. 4 O.s.p. určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4302101163 zo dňa 21.02.2013 a v časti 8, 9 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvára aj úverovú revolvingovú zmluvu na poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej platobnej karty s tým, že použitím úverovej platobnej karty súhlasí s čerpaním úveru v požadovanej výške, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť neplatnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu (veta III. výroku) a tiež podľa § 153 ods. 4 O.s.p. určil, že zmluvná podmienka v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 4302101163 zo dňa 21.02.2013 v hlave 5, § 1 úverových zmluvných podmienok, v ktorých spotrebiteľ súhlasí s tým, že bude platiť navrhovateľovi pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve, ktorý bude zahrnutý do splátok úveru a s tým, že v jednotlivých splátkach úveru je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a úhrada za poistenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu a pre neprijateľnosť neplatnou zmluvnou podmienkou v celom rozsahu (veta IV. výroku). Súčasne uložil odporcovi povinnosť nahradiť

navrhovateľovi trovy konania v rozsahu čistého úspechu navrhovateľa v konaní vo výške 20,10 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (veľa V. výroku).

V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na fakt, že medzi účastníkmi došlo dňa 21.02.2013 k uzavretiu úverovej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie účelového úveru vo výške 449,90 Eur na nákup kladiva. Vzhľadom na to, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., súd prvého stupňa považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, z ktorého dôvodu zaviazal odporcu len na zaplatenie istiny s úrokmi z omeškania. K vyhláseniu neprijateľnosti v rozsudku označených zmluvných podmienok pristúpil z dôvodu, že tieto boli zakomponované v úverových zmluvných podmienkach, nie priamo v spotrebiteľskej úverovej zmluve a boli formulované minimalizovaným písmom. Je predovšetkým povinnosťou navrhovateľa poskytnúť spotrebiteľovi riadne informácie ohľadom zmluvných podmienok tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., pričom postup navrhovateľa, ktorý do textu úverových podmienok zapracoval závažné zmluvné podmienky, o ktorých neinformoval odporcu, je možné hodnotiť ako určité klamlivé opomenutie, v dôsledku ktorého odporca nemohol náležite zvážiť, či takáto zmluva nebude pre neho znamenať určitú ujmu. Pokiaľ by mu boli poskytnuté riadne informácie, mal by možnosť dôsledne zvážiť uzavretie takejto zmluvy. Dané zmluvné podmienky nemali individuálny charakter, boli odporcovi nanútené a vzhľadom na ich obsah spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto ich považoval ich za neprijateľné podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia vo výrokoch o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie okresného súdu nebolo v napadnutej časti riadne a presvedčivo odôvodnené. Navrhovateľ nikdy nepopieral, že medzi účastníkmi vznikol spotrebiteľský vzťah vyplývajúci zo záväzkového vzťahu, predmetom ktorého je úverová zmluva medzi odporcom a navrhovateľom. Odporca podpísal predmetnú úverovú zmluvu na základe slobodnej vôle a podľa vlastného uváženia. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach navrhovateľa, možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú rovnakú právnu silu ako údaje uvedené na „lícovej strane“ úverovej zmluvy. Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako to uviedol okresný súd. Ochrana spotrebiteľa si nemožno zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. Odvolateľ akcentoval fakt, že zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi, nadobudla účinnosť až po aktivácii karty zo strany odporcu. Zmluva bola celistvá, uzavretá v písomnej forme určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu. Obsahovala odkaz na úverové podmienky formulované na jej rube a tiež na ďalšej samostatnej listine. Navrhovateľ nesúhlasil s tvrdeniami okresného súdu o jej formálnej nedostupnosti spôsobenej drobným písmom. Počas celého obdobia trvania úverového vzťahu mohol odporca žiadať predloženie výpisu z úverového účtu.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd považoval za nevyhnutné upriamiť pozornosť na rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 13C/69/2011-43 zo dňa 10.01.2012, v ktorom bola konštatovaná neprijateľnosť zmluvných podmienok

v obdobnej spotrebiteľskej zmluve, ako je to v aktuálnom prípade. V uvedenej veci sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzavrel ako veriteľ Home Credit Slovakia, a.s. a dlžník Marián Paliesek, nar. 08. 01. 1966, bytom Ul. 1. mája 888/47, 020 01 Púchov. Takýto jeho postup zodpovedal ust. § 153 ods. 4 O.s.p. V dôsledku určenia absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi uvedenými účastníkmi sú neplatné všetky jej dojedania, vrátane zmluvných podmienok, ktorých neprijateľnosť určil prvostupňový súd (úverová zmluva č. 3901016548 uzatvorená dňa 14. 01. 2009). Predmetné rozhodnutie bolo preskúmané na základe odvolania spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. v odvolacom konaní Krajským súdom v Žiline, ktorý svojím rozsudkom sp. zn. 6Co/176/2013 zo dňa 20. 06. 2013 uvedené rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Z výroku tohto rozhodnutia vyplýva, že za neprijateľnú bola vyhlásená zmluvná podmienka v znení: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže Zmluvu o RÚ I., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I, prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v Hlave 8, 9.,10., a 11. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, čiže Zmluvu o RÚ II., a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 13. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ II. vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II, prostredníctvom Kreditnej karty za podmienok stanovených v Hlave 12. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“

Pri porovnaní znenia citovanej podmienky a obsahu výroku III. napadnutého rozsudku možno dospieť k záveru, že ide o totožnú zmluvnú podmienku používanú navrhovateľom pri jeho podnikateľskej činnosti. Navrhovateľ teda na základe spomínaného rozhodnutia krajského súdu mohol počítať s procesnou situáciou, že vzhľadom na už skôr vyslovenú neprijateľnosť zmluvnej podmienky v inom konaní, v ktorom figuroval ako účastník, bude súd postupovať obdobne.

Treba zdôrazniť, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06).

Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ v inom súdnom konaní všeobecný súd rozhodol o istej právnej otázke, nebol dôvod v aktuálnej veci rozhodnúť opačným spôsobom. Odvolací súd preto upriamuje pozornosť na vyššie spomínané rozhodnutie Okresného súdu Žilina, kde bola riešená práve otázka neprijateľnosti totožných zmluvných podmienok, ako je to v posudzovanom prípade a s ktoré bolo navrhovateľovi doručené.

Uvedené právne posúdenie čiastočne doplnilo právnu argumentáciu súdu prvého stupňa a vzhľadom na takýto postup krajský súd postupom podľa § 213 ods. 2 O.s.p. upozornil odvolateľa na možné použitie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazujúceho dodávateľovi používať zmluvnú podmienku skôr vyhlásenú za neprijateľnú. Vzhľadom na to, že vyššie spomínané rozhodnutie Okresného súdu Žilina nadobudlo právoplatnosť až po uzavretí úverovej zmluvy medzi účastníkmi v aktuálnej veci, bola aplikácia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka opodstatnená per analogiam a znamenala možnosť navrhovateľa predvídať postup súdu v posudzovanej veci, keďže žaloba bola podaná až po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/69/2011-43 zo dňa 10.01.2012.

K danej zmluvnej podmienke možno poukázať aj na obsah ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi, podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je

neplatná. Zmluva o úvere zo dňa 21.02.2013 obsahovala na „lícnej strane“ ustanovenia o revolvingovom úvere, tieto však boli zjavne formulované menším písmom ako „hlavná“ časť zmluvy, ktorá okolnosť ešte podporuje vyššie formulovaný názor odvolacieho súdu na spornú otázku. Obdobne aj pre prípad použitia § 53c Občianskeho zákonníka bol zo strany druhostupňového súdu aplikovaný postup podľa § 213 ods. 2 O.s.p.

K námietkam odvolateľa proti výroku IV. rozsudku, ktorým okresný súd považoval za neprijateľné zmluvné dojednanie týkajúce sa poplatku za vedenie úverového účtu, odvolací súd uvádza, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenia realizované k plneniu vlastných povinností veriteľa alebo činností, na ktorých má záujem výlučne veriteľ. Zriadenie úverového účtu, za ktorého vedenie žiadal odporca splnenie poplatkovej povinnosti v zmysle zmluvy, predstavuje len vedľajší aspekt úverového vzťahu a slúži predovšetkým potrebám veriteľa, ktorý takto získava orientáciu vo vykonaných platbách zo strany dlžníka. Spotrebiteľ nie je odkázaný na vedenie osobitného účtu o realizovaných plneniach, a to ani na účely získania vlastného prehľadu, ani na získanie dôkazného prostriedku, nakoľko v sporných prípadoch je schopný doložiť doklady o jednotlivých ním poukázaných prostriedkoch (potvrdenie o prevodnom príkaze z banky, pošty a pod.). Z tohto pohľadu bol potom krajský súd presvedčený, že požiadavka na zaplatenie poplatku za vedenie úverového účtu znamenala neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Veriteľ požadoval od spotrebiteľa zaplatenie poplatku, naproti tomu však neposkytol žiadnu službu, práve naopak finančné plnenie slúžilo len na pokrytie jeho vlastných potrieb (informačných, účtovných). Pokiaľ aj zákon č. 129/2010 Z. z. spomína vo svojich ustanoveniach poplatok za vedenie úverového účtu, ide len o prípady, kedy je jeho zriadenie povinné (§ 4 ods. 1 písm. i), § 9 ods. 2 písm. o) uvedeného predpisu)

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (veta I. a II. výroku) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže odporca si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu ich vznik ani nevyplýva, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.